

Det følger af straffelovens § 53, at afsoning af bødeforvandlingsstraf først bliver aktuel, hvis en bøde ikke indgår på den måde, som lovgivningen foreskriver. Heraf følger, at afsoning af bødeforvandlingsstraffen bliver aktuel i tilfælde, hvor den pågældende må antages at være i stand til at betale bødebøbeløbet helt eller delvis, men på trods heraf ikke betaler bøden eller indgår på eller misligholder en tilbudt afdragsordning eller undlader at give politiet oplysninger om økonomiske forhold, som er påkrævet for at vurdere betalingsevnen.

Jeg finder, at de nævnte inddrivelsesmetoder mv. er hensigtsmæssige, og jeg har ikke aktuelle planer om at iværksætte yderligere initiativer.

Ad spm. nr. S 262

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1089, lød således:

Til justitsministeren (26/10 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at bøder, der ikke er betalt efter fem år, automatisk konverteres til en forvandlingsstraf?«

Supplerende svar (13/12 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 261 bliver afsoning af bødeforvandlingsstraffen aktuelt i tilfælde, hvor den pågældende må antages at være i stand til at betale bødebøbeløbet helt eller delvis, men på trods heraf ikke betaler bøden eller indgår på eller misligholder en afdragsordning eller undlader at give politiet oplysninger om økonomiske forhold, som er påkrævet for at vurdere betalingsevnen.

Der foretages således en konkret og individuel vurdering af, hvorvidt der bør iværksættes afsoning af bødeforvandlingsstraf.

Jeg anser de gældende regler om bødeinddrivelse mv. for hensigtsmæssige og har ingen planer

om at foreslå lovændringer af det indhold, som er angivet i spørgsmålet.

Spm. nr. S 678

Til indenrigsministeren (1/12 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Er ministeren opmærksom på, at flygtninge, der har været bosat her i landet fra før integrationslovens ikrafttræden, har fri ret til at flytte bopæl/kommune og dermed er medvirkende til at underminere den aftale om fordeling af flygtninge, som kommunerne har indgået på fælles basis, og hvilke problemer ser ministeren for sig i den pågældende sag?«

Begrundelse

I de sociale nævn behandles i øjeblikket en række sager, hvor flygtninge/asylsøgere har ønsket at flytte fra en del af landet til en anden, eksempelvis fra Jylland til København. De har været skrevet op i et boligselskab, og da de får meddelt, at nu er der en lejlighed til dem, afvises de alligevel måske på grund af manglende økonomiske muligheder eller lignende. Herefter klager disse personer, og de sociale nævn får sagen ind. Flygtningene får hver gang tilsagn om, at de er berettiget til en bolig i den nye kommune, ofte i Storkøbenhavn, og sagen sendes derfor tilbage til kommunens boligselskab med ordre om, at personen skal have lejligheden eller en tilsvarende, hvis tilmeldingsfristen er overskredet. Kommunerne i det storkøbenhavnske område er forståeligt nok ikke specielt interesserede i at overtage ophold og forplejning af en stor familie fra en anden kommune, selv om loven er indrettet således. Den nye integrationslov med virkning for »nye« flygtninge fra 1. januar 1999, der aftalte fordelingen af modtagelse af flygtninge i kommunerne, bliver undergraved af denne flyttemulighed for flygtninge, fra før loven trådte i kraft. Skal man følge de nugældende regler, som gælder alles ret til at flytte efter ønske, så vil »gamle« (fra før integrationslovens vedtagelse) flygtninge have den mulighed, og derved undergraver man den aftale, som kommunerne er blevet enige om. Det er ikke nok, at man godkender et antal flygtninge i kommunen og mener, at man har taget sin